

brodki: 1946 nr 27-31, 36-53, AE

ZASILAJCIE POLSKI FUNDUSZ PRASOWY!

GŁOS POLSKI

AE

TYGODNIK UCHODZSTWA POLSKIEGO W AFRYCE

Nr. 1, - Rok 1.

8 PAZDIERNIKA 1945 r.

CENA 30 cnt.

DO WSZYSTKICH POLAKOW W AFRYCE

"W związku z likwidacja Polskiego Centrum Informacji, przestal wychodzic "Polak w Afryce," a władze brytyjskie odmowily subwencji na dalsze wydawanie tego pisma.

Pragnac za wszelka cene utrzymac to jedyne polskie wydawnictwo, ktore by informowalo ogol naszych uchodzcow o wszystkich sprawach ich interesujacych w sposob najbardziej obiektywny, przystepujemy do wydawania nowego czasopisma p. t. "GŁOS POLSKI."

Zaznaczamy, ze pragniemy wydawac "GŁOS POLSKI" jako tygodnik informacyjny, dajacy przeglad wszystkim aktualnych wydarzen w swiecie, a rownoczesnie otworzyc lamy pisma dla korespondencji z Osiedli, dzialu mlodziezowego i harcerskiego, dzialu porad i t. p. Jednym slowem pragniemy, by "GŁOS POLSKI" stal sie prawdziwym rzecznikiem pomiedzy wszystkimi Polakami przebywajacymi w Afryce i nasza Armia.

Bedziemy pisac prawde, informowac jak najobiektywniej, by stworzyc wiezy, ktore polacza nas i pozwola przetrwac jeszcze niejedne, moze ciezkie chwile.

Dla urzeczywistnienia tych zadan zwracamy sie do wszystkich Stowarzyszen, Spoldzielni i osob

prywatnych z apelem stworzenia "Polskiego Funduszu Prasowego", z ktorego pokrywane beda koszty wydawnictwa "GŁOSU POLSKIEGO" i "NASZEGO PRZYJACIELA". Wszelkie datki prosimy wplacac na konto: "POLISH PRESS FUND - Barclays Bank Nairobi".

Za komitet organizacyjny "Polskiego Funduszu Prasowego" podpisali:

—S. Szczepanski. Ks. Wl. Slapa.
K. Chodzikiwicz

OD REDAKCJI

Utrzymanie polskiego niezaleznego pisma na terenie Afryki stalo sie donioslym zagadnieniem naszego zycia uchodzczego. Brak subsydlum na prowadzenie wydawnictwa polskiego, udalo sie zastapic tworzac "FUNDUSZ PRASOWY" finansujacy nowy tygodnik uchodzstwa polskiego w Afryce - "GŁOS POLSKI."

Jak dalece drukowane slowo polskie jest nam potrzebne, odczuwamy to wszyscy, a zilustruje najlepiej przytoczony tu urywek listu Dowodcy Jednostek Wojsk Polskich na Srodkowym Wschodzie, Generala Wiatra, ktory wypowiedza sie nastepujaco:

"...nalezycie doceniajac wplyw

jaki na nastroje masy uchodzczej wywierac moze dobrze redagowana gazeta i miejscowe audycje radiowe w jezyku polskim, uwazam za konieczne nie szczedzenie wysilkow, aby jedno i drugie utrzymac."

Tak wiec dzieki wspolnemu wysilkowi powstal "GŁOS POLSKI" ktory jest Waszym organem Czytelnicy.

"GŁOS POLSKI" jest zupełnie niezalezny politycznie. Zadnych tendencji partyjnych, zadnych obcych wplywow nie napotkacie na lamach swego pisma, ktorego jedynym celem jest prawdziwa i obiektywna informacja. W tych przelomowych chwilach, jakie przezywamy obecnie, gdy byt Narodu polskiego uzaleznil sie od Zwartej i jednolitej postawy wszystkich Polakow, "GŁOS POLSKI" wzial sobie za zadanie utrzymanie lacznosci pomiedzy naszymi osiedlami, a naszymi Silami Zbrojnemi, obozami wysiedlencow w Europie, uchodzcami, ktorzych podobnie jak nas tu, los wojny rzucil w najodleglejsze zakatki swiata.

Wszystkich nas ozywia jedna mysl: Powrotu do prawdziwej Wolnej, Niezaleznej i Demokratycznej Polski.

Narod nasz poniosl tak niewspolmierne ofiary w tej

(c. d. na str. 3 - ej.)

Colonial Printing Works, Nairobi.

Seweryn Szczepanski.

FAIR PLAY

Stalo sie juz zupelna banalnoscia twierdzenie, ze swiat caly przechodzi kryzys tak powszechny, iz zadna z dziedzin zycia ludzkiego nie jest od niego wylaczona. Mowia jedni, ze tak zapewne wygladala epoka upadajacego Rzymu, kiedy konal swiat starozytny; mowia drudzy, ze chaos stworzenia swiata, zanim Bozy zapanowal porzadek podobny byl chaosowi dnia dzisiejszego. Ale dyskusje i spory zaczynaja sie dopiero od proby okreslenia charakteru tego kryzysu swiatowego, ktorego koniec kazdy dzien niewatpliwie przyspiesza, a kazda nadbiegajaca godzina zbliza jasnosc dnia nadchodzacej epoki. Jedni zapatrzeni w krag materialnych potrzeb, nie wybiegajacy wzrokiem poza linie doczesnego bytowania, przejeci kultem materii, dowodza, ze najistotniejszym znamieniem tego przewrotu jest zachwianie sie gospodarczej rownowagi swiata, ze wystarczy dokonac porozumien ekonomicznych a swiat automatycznie wroci do rownowagi i dobrobytu. Sa inni, ktorzy za nieszczescie swiata uwarzaja istnienie wielu narodow i formacyj panstwowych. Radziby nagle, z dnia na dzien, zamknac wszystkie od wiekow rozwijajace sie narody o starych kulturach, w ramach jakiejs wspaniale na papierze wygladajacej organizacji i ze tylko tym sposobem osiagnie sie na ziemi pokoj i szczesliwosc. Sa jeszcze inni, ktorzy w ustrojach gospodarczo spolecznych, istniejacych dzisiaj jako wynik przeszlych ewolucji i wielu roznorodnych czynnikow, sklonni sa widziec najistotniejsza przyczyne

obecnych wstrzasow, gnebiacych ludzkosc cala bez wyjatku.

Jak w kazdej ludzkiej sprawie, w kazdej z tych opinii zawiera sie czesc prawdy. Jesli bowiem kryzys jest powszechny, na co godza sie wszyscy, to dotyka on zarowno i strony gospodarczej zycia jak i ustroju spolecznego oraz ustrojow politycznych.

Ale istota jego siega glebiej i lezy w duszy czlowieka. Przewrot bowiem, który przechodzimy ma przede wszystkim znamiona moralne. Wiazania etyczne, ktore sile dawaly jednostkom i narodom, rozluznily sie lub rozpadly, przez co czlowiek tak w zyciu indywidualnym jak zbiorowym utracil rownowage.

W tym rozprzezeniu najistotniejszym jest zatracenie zupelne poczucia wartosci slowa i honoru. Slowo, najbardziej ludzki przywilej czlowieka, doznalo najwiekszego ponizenia, jakie tylko wyobrazic sobie mozna. Stalo sie czymś naturalnym, ze mowiono slowa po to, aby ukruc mysli a nie po to, aby mysl swa wyrazic. Podniesiono nawet te metody do godnoscii szczegolnej umiejtnosci. Doszlismy do takiego stanu zaklamania, ze prawda wypowiedziana przestala wzbudzac jakakolwiek wiare. W tym upadku slowa lezy najglebszy sens upadku cywilizacyjnego Europy.

Bo czyz nie bezcenna wartosc mial honor Rolandow i Zawiszow, który nakazywal wiernosc slowu, wspanialomyslnosc pokonanym i obrone niesprawiedliwie ucisionym. Czyz nie bezcenna wartosc mial niepisany kodeks o autorytecie tak wielkim, ze jego

naruszenie powodowalo smiere cywilna?

Pojecie honoru przeszlo w ciagu wiekow wiele przemian, ale zdrowa ewolucje przeszlo ono bodaj tylko w Anglii, gdzie "fair play gentlemen" stalo sie odpowiednikami honoru i jego uosobienia rycerza doskonalego.

Upadek slowa w kregu cywilizacji europejskiej jest triumfem Azji nad Europa. W zasiegu bowiem cywilizacji azjatyckiej wyrobilo sie, ze slowo sluzi do podstepu, do ukrycia mysli wlasnej, do oszukania przeciwnika, podejscia wroga, zmylenia nawet przyjaciela, czy sojusznika.

Nikt bardziej chyba jak Polska nie rozumie tych prawd przewrotu swiatowego. Nikt bardziej jak my nie jest w stanie ocenic, jak wielki wplyw wyrazila Azja na ten kryzys, który Europa i kraje europejskiej cywilizacji przechodza.

Mysmy od zarania naszych dziejow walczyli z Niemcami, dla ktorych slowo nie stanowilo nigdy zadnej wartosci. Od falszerstwa dokumentow, a pozniej papieskich wyrokow, rozpoczel u nas swoja dzialalnosc przewrotny Zakon Krzyzowy.

Brandenburgczycy i Prusacy celowali w oszukanstwie, krzywoprzysiestwie i wszelakiego rodzaju wystepkach, podczas kiedy mysmy nawet z nasza szkoda, zachowali nienaruszone normy moralne Europy. Hitleryzm jest najwyzszym wyrazem tej duszy niemieckiej, ktorej nigdy wartosci cywilizacji europejskiej nie byly tak bliskie i nigdy przez nia przyjete w istocie nie zostaly.

(c. d. na str. 3-ej.)

FAIR PLAY

(DOKONCZENIE ZE STR. 2-ej)

Doswiadczenia nasze ze wschodem przewyższają oczywiście doswiadczenia wszystkich narodów europejskich. Nikt bardziej nie gardził słowem, nikt bardziej nie grał zawsze pozorami od wieków aż do dzisiaj. O Polsce silnej i niepodległej mówili jednakowo Piotr Wielki, kiedy terroryzował nas za Sasów, prawila Katarzyna II kiedy podpisywała traktaty rozbiorowe, ludzili Aleksandry i Mikołaje, wtedy, kiedy odbierali nam resztki samodzielności, lub swobod. Słowa ich nigdy nic nie znaczyły. Doswiadczenie nasze dziejowe nam mówi, że wiary ich zapewnieniom dawać nie sposób. Wszyscy naiwni, wierzący, najbardziej gorzkie mieli następnie doswiadczenia i najboleśniejsze zawody. Słowa ich były pozorami majacymi przesłonić właściwą, najbardziej brutalną treść.

Jezeli świat pojął dziś swój błąd i powoli powracać zaczyna do normalnej równowagi, to pierwszą rolę w tym odrodzeniu przypada Polsce. Nie tylko dla

tego, że z Polski bodaj pierwszy wyszedł głos o istocie tego wielkiego światowego przewrotu, ale dlatego, że u nas było największe zrozumienie niebezpieczeństwa grożącego cywilizacji zachodniej przed którą, chrześcijaństwo zawsze Europe.

Polsce, która podczas tej wojny wykazała, że posiada wartości duchowe olbrzymie, że nie będąc mocarstwem na skale angielsko amerykańską, jest przecież największym mocarstwem ducha "natchnieniem świata", przypadnie rola stania się ogniskiem renesansu człowieczeństwa.

Sądzić należy, że pojęcie honoru i słowa musi się dostosować do form nowoczesnego życia i to życia codziennego. Zasady "fair play" obowiązujące w sportach winny obowiązywać we wszystkich dziedzinach życia politycznego i prywatnego, a łamanie go winno podlegać sankcjom opinii publicznej w nie mniejszym stopniu niż to miało miejsce wtedy gdy honor był kodeksem stanowym.

OD REDAKCJI (c.d.)

wojnie, iż słuszne ma prawo zadac swej wolności i samostanowienia.

Wierzmy, iż tak niekorzystna dla nas obecnie koniunktura polityczna ulegnie zmianie na lepsze, że sprawiedliwość zwycięży, że miliony ofiar tej wojny nie pójdą na marne. Z krwi przelanej w imię najwznioslejszych ideałów nie może zrodzić się nowa tyrania, ucisk i krzywdząca przemoc siły.

W to musimy wierzyć i przetrwać.

"GŁOS POLSKI" będzie Waszym wiernym towarzyszem w Złej i dobrej doli. Pomagajcie nam jednak, nie szczeni słowa krytyki i uwag. Zwracajcie się we wszystkich sprawach i troskach. Korespondujcie z nami i informujcie o wszystkim. Może pierwsze numery "Głosu Polskiego" z uwagi na ogromne trudności techniczne i drukarskie nie będą w pełni zadawalające. Następne numery "Głosu Polskiego" będą, miejmy nadzieję, już drukowane polskimi czcionkami, jak również będą zwierzały bogatszą treść informacyjną z osiedli, do czego musicie się przyczynić.

Od Was samych zależy, by "GŁOS POLSKI" był naprawdę waszym organem.

TAM NIE MA ŻYCIA...

Ż POBYTU GEN. ANDERSA W EGIPCIE.

Dowódca 2-go Korpusu, General Dywizji Władysław Anders odbył w połowie września b.r. inspekcyjną wizytę oddziałów Wojska Polskiego na Środkowym Wschodzie.

W dniu 18 ub. m. Gen. Anders przybył do Egiptu i udał się do Dowództwa Jednostek Wojska na Środkowym Wschodzie w Qassasine, gdzie powitał Go Dowódca Gen. Bryg. J. Wiatr wraz z oficerami swego sztabu.

Po defiladzie, Gen. Anders wygłosił przemówienie do żołnierzy, które podajemy w skrócie:

"Chciałem dłużej pobyc na Śr. Wschodzie, rozpoczął General, lecz wiele ważnych spraw nie pozwala mi na to, a nie mając możliwości pomówić z każdym z Was z osobna, krótko przemówię do ogółu i proszę o zapamiętanie tego co powiem,

PanPrezydent Rzeczypospolitej

(c. d. na str. 4-ej.)

TAM NIE MA ŻYCIA...

C. D. PRZEMOWIENIA GEN. ANDERSA

z którym widziałem się stosunkowo niedawno w Londynie, polecił mi, ażebym żołnierzom na Sr. Wschodzie przekazał Jego przyjacielskie i ojcowskie dla Was pozdrowienia. Od żołnierzy 2-go Korpusu przekazuje Wam nietylko pozdrowienia ich najgoreszych serc, ale i zapewnienia, że czują się z Wami jak jedna rodzina i że tworzymy razem jakby małą Polskę.

Przeżywamy ciężkie chwile, trzeba więc zrobić rodzaj rachunku sumienia, jak przed bitwą. Bilismy najlepsze niemieckie dywizje, nie poniesliśmy ani jednej porażki, Zdobywaliśmy takie nieprzyjacielskie fortece, które były uznane za nie do wzięcia i których inne narody nie mogły zdobyć.

Mimo to, Polsce stała się krzywda. Wojna została wygrana przez naszych Sojuszników, a Polska jeszcze nie może cieszyć się zwycięstwem. Bilismy się o wolność wraz ze Sprzymierzonymi, o prawdziwą demokrację. Bilismy się o honor, wielkość i niepodległość Polski.

Następnie General Anders naszkicował zmagania Narodu Polskiego w latach 1920-1939. "Dzis - mówi dalej Gen. Anders, gdy słyszymy od Stalina, że chce on Polski silnej i wolnej, pytamy się: jakiej?"

Codziennie do nas wracają uchodźcy z Polski, którym udało się stamtąd zbiec. Uciekają tu do nas, bo jak mówią - tam nie ma życia!

Wiemy, że musi przyjść moment, gdy Alianci przekonają się, że obecny pokój nie jest takim o jaki walczyli. Musi przyjść zrozumienie, że trzeba będzie dokonać wyboru i albo świat skapituluje

przed Rosją, albo pokój zatriumfuje prawdziwy

"My tworzymy całość! Do Polski chcemy wrócić, ale nie do takiej jaka jest dzisiaj. Poprowadzę Was sam z rozwiniętymi sztandarami spod Monte Cassino. Polska patrzy na Was. Dojdziemy do Polski takiej, jaka wyssaliśmy z piersi matki, do Polski, gdzie każdy będzie mógł żyć i pracować jak naprawdę wolny człowiek".

W odpowiedzi na mowę Gen. Andersa, Dowódca JWSW Gen. Wiatr wygłosił następujące przemówienie:

"W imieniu żołnierzy na Sr. Wschodzie dziękuję Ci Panie Generale za nas odwiedził. Melduje, że my nigdy nie przestaliśmy się czuć czceni Armii Polskiej na Wschodzie, a następnie 2 Korpusu, którego zwycięstwami radowaliśmy się wspólnie z całym narodem polskim."

"Panie Generale -nie tylko my żołnierze, ale i wszyscy Polacy rozproszeni na terenach uchodźczych, widzą w Tobie nietylko Dowódcę, lecz opiekuna i przewodnika.

Wiemy, że oczekują nas jeszcze ciężkie chwile, proszę Cię Panie Generale, o zameldowanie Panu Prezydentowi, że nie przestaniemy uznawać w nim najwyższego Zwierzchnika Polskich Sił Zbrojnych i symbolu Polski Niepodległej".

W czasie inspekcji Gen. Dyw. Wl. Andersa w Junackiej Szkole Mechanicznej w Tel-el-Kebir, najmłodszy z junaków powitał D-cę 2 Korpusu nast. słowami:

"Kochany Nasz Panie Generale, zwycięski Wodzu spod

Monte Cassino, Piedimonte i Bolonii! Jako najmłodszy spośród wychowanków tej szkoły witam Cię gorąco w imieniu moich wychowawców i kolegów tej naszej małej Polski zbudowanej rękami Twoich żołnierzyków na obczyźnie".

Gen. Anders podczas pożegnania przed wyjazdem z Qassasine wygłosił przemówienie, w którym nawiązując do przemówienia wygłoszonego poprzednio do żołnierzy, oświadczył:

"Nie zamierzam robić żadnych trudności tym, którzy pragną obecnie wrócić do Kraju. Aczkolwiek nie widzę dla nich, w ich zamierzeniach, pomyslnych nadziei dla ich przyszłości, chociaż mi tych chłopców, którzy zaledwie do nas przyszli a już odchodzą, nie mam zamiaru powstrzymania ich od tej decyzji, choćby z tego powodu, ażeby ci, którym zależy na rozsiewaniu fałszywych wieści i rozbijaniu naszej jedności, nie mówili, że zatrzymujemy ich siłą, że organizujemy dla nich obozy koncentracyjne.

Obecnie 2 Korpus opiekuje się wielką rzeszą uchodźców. Dajemy im, co możemy. Trudności są bardzo wielkie, staramy się je wszelkimi siłami pokonać. Dzisiaj śmiało mogę powiedzieć, że jesteśmy dwa lub trzy razy silniejsi niż dawniej. Idź dla nas długie miesiące ciężkiej próby i walki, a bieg wypadków światowych i międzynarodowych jeszcze nie jest wyjaśniony i wyrównany. Każdy kto patrzy w przyszłość, widzi, że do wyrównania przyjdzie musi, bo tak jak jest - trwać nie może.

(c. d. na str. 6-ej.)

FIASKO KONFERENCJI LONDYNSKIEJ

W ubiegłym tygodniu zakończyły się obrady pierwszej konferencji Rady Ministrów Spraw Zagranicznych Pięciu Wielkich Mocarstw, trwające blisko cztery tygodnie w Londynie. Od pierwszej niemal chwili odrady odbywały się w atmosferze zgola nieprzychylniej, co nie dawało wielkich nadziei na pomyslny wyniki, a w kolach dobrze poinformowanych krążyły pogłoski, iż pan Molotow wolalby zapewne prowadzić rozmowy ze swym starym znajomym panem Edenem, a niżeli z nowomianowanym brytyjskim ministrem spraw zagranicznych Bevinem, który jak twierdzą źłośliwi nie zna wprawdzie języka dyplomatów, ale dla niego socjalizm nie ma nic wspólnego z faszyzmem, a słowo "demokracja" nie oznacza dyktatury bez względu na jej barwę.

Bomba wybuchła gdy pan Molotow udzielił wywiadu dziennikarzom i oświadczył, że Rosja mająca wielkie doświadczenie w kierowaniu ludami egzotycznymi, chętnie zaopiekowała by się Tripolitanią, względnie Eritreją.

Oświadczenie to wywołało zrozumiałą konsternację zważywszy, iż wiadomym było, że podczas debat nad przyszłością kolonii włoskich Rosja obstawac będzie przy utworzeniu komisji międzysojuszniczej, której powierzono by administrację dawnych włoskich posiadłości zamorskich. W przeciwieństwie do sugestji sowieckich, Stany Zjednoczone były zwolennikami kontroli indywidualnej, jednak po oświadczeniu Molotowa amerykański sekretarz stanu Byrnes zmienił swój punkt widzenia i stał się nagle zwolennikiem administracji kolektywnej.

Sprawa traktatu pokojowego

z Włochami po kilkudniowych debatach przy udziale przedstawicieli Włoch i Jugosławii utknęła na martwym punkcie. Przekazano ją komisji złożonej z zastępców ministrów do dalszego "urzędowania." Przystąpiono następnie do opracowania projektów traktatów pokojowych z krajami bałkańskimi. Wiele godzin poświęcono pytaniu, dlaczego Rosja sowiecka uznaje rządy Węgier, Bulgarii i Rumunii, które w pojęciu anglosasów mają charakter rządów marionetkowych, narzuconych tym krajom siłą. Daremnie szukając odpowiedzi, meżowie stanu doszli do wniosku, iż w pierwszym rzędzie należy uzgodnić znaczenie słowa "demokracja" by następnie przystąpić do dalszych prac nad projektami traktatów pokojowych.

Nie znajdując i w tym względzie wspólnego języka, sprawę przekazano zastępcom i postanowiono zakończyć sesję. Gdy przystąpiono do opracowywania protokołu, atmosfera obrad sta-

wala się z godziny na godzinę tak naprzemna, iż w obawie "wybuchu" zrezygnowano z dalszych prób osiągnięcia porozumienia. Na jednym z tych "gorących" posiedzeń, pan Bevin, jak to już wspomnieliśmy nie znający "języka dyplomatów," zarzucił panu Molotowowi, iż ten jest zwolennikiem metod hitlerowskich w swym postępowaniu. Pan Molotow się obnaził i zezwolił odwołania tych słów, grożąc w przeciwnym razie opuszczeniem Londynu. Pan Bevin był zmuszony odwołać swe powiedzenie, ale stało się wiadomym co myśli o polityce i metodach wschodniego sprzymierzenia.

Po nieudanych próbach osiągnięcia porozumienia, ministrowie spraw zagranicznych opuszcili Londyn, pozostawiając rozpoczęte prace swym zastępcom. Nie należy spodziewać się pomyslnego wyniku tych prac, gdyż jak twierdzi prasa londyńska, jeden z członków tej "podradzy" niewątpliwie będzie kontynuował politykę, zmierzającą do zerwania obrad.

AMERYKANIN O STOSUNKACH W POLSCE.

W koncu września powrócił do Waszyngtonu dwaj członkowie Kongresu p. Ryter i p. Gordon, którzy jako specjaliści delegacji Komisji Spraw Zagranicznych Izby Reprezentantów zwiedzili Polskę, Francję, Niemcy, Czechosłowację, Austrię i Moskwę celem zaznajomienia się z sytuacją, panującą w tych krajach a szczególnie z działalnością U. N. N. R. A.-y.

Kongresman Gordon jak podaje prasa amerykańska przygotowuje obszerny raport dla Komisji Spraw Zagranicznych i dla Izby Reprezentantów. Raport ten zostanie obecnie ogłoszony jako dokument oficjalny i posiadać

będzie niezmierną wagę nie tylko dlatego, iż pochodzi od osób oficjalnie wysłanych przez Kongres Amerykański i naocznych świadków o tem, co się dzieje w krajach faktycznie okupowanych przez Czerwoną Armię i żyjących za żelazną kurtyną blackout' u.

Aż do ogłoszenia oficjalnego raportu, szczegóły tego co misja amerykańska widziała w Europie nie mogą być ujawnione.

Jednak z rozmów prywatnych odbytych z Kongresmanem Gordonem wynika, iż zaobserwowane przez misję stosunki polityczne (c. d. na str. 8-ej)

EUSTACHY SAPIEHA

"NEO - MONACHIUM"

Przegladałem przed kilku dniami polemikę wynikłą na skutek pojawienia się na polkach księgarskich książki o Monachium. Czytając te głosy polajanak i obrony mezo-monachijskich, "the men of Munich" i spekulacji, co by się było stało, gdyby pan Chamberlain nie pojechał do Monachium, nasuwa się pytanie co by było, gdyby pan Churchill nie pojechał do Teheranu i Jalty.

Bo przecież Teheran, Jalta i Poczdam, a bodaj nawet Konferencja Ministrów Spraw Zagranicznych są niczem innym jak tylko nowym wydaniem monachijskiego szantazu i monachijskiej kapitulacji.

Dla określenia światowej sytuacji politycznej nie znajduje dokładniejszego wyrażenia tylko "neo-monachium."

Wojna się skończyła. Niemcy i Japonia poddały się bezwarunkowo. Zdawało by się, że nad światem wstąpi jutrzienka jakiegoś nowego, wielkiego okresu wolności, pomysłowości i zgody. Tymczasem, niestety, czarniejsze niż kiedykolwiek chmury zaległy nad światem całym. Największą tragedią jest to, że po olbrzymim wysiłku tej wojny wola i energia narodów wyczerpały się i trudno spodziewać się dzisiaj odważnych posunięć i zdecydowanej postawy.

Darmo znekana ludzkość próbuje otumaniać się gwarancjami wiecznego pokoju, sprawiedliwości w stosunkach pomiędzy narodami. San Francisco dało nam Kartę Zjednoczonych Narodów, ale mało kto pokłada wiarę w skuteczność tej gwarancji poko-

jowej a większość mniejszych narodów patrzy z podejrzeniem na ten akt poddający je supremacji Wielkich Mocarstw, z których jedno nie odznacza się praworządnością. Pozornie oparto się o otwartą prawną weta Wielkich Mocarstw, ale prawo to wstydliwie przykryto listkiem figowym i utrzymano w całości.

Czemże bowiem nazwać postanowienie, że pod obrady Rady Bezpieczeństwa mogą wejść tylko sprawy przepuszczone przez filter Rady Głównej, przy udziale obowiązkowym przedstawicieli wszystkich wielkich mocarstw. Wystarczy nieobecność jednego z tych przedstawicieli by sprawa upadła. Zdaje się, że nikt wielkich nadziei nie pokłada w Zjednoczonych Narodach i w danych warunkach troska o bezpieczeństwo i sprawiedliwość w stosunkach międzynarodowych nadal pozostałaby zimą przyszłych pokoleń, szczególnie dla państw mniejszych. Istnieje obecnie tylko pragnienie uniknięcia za wszelką cenę konfliktu. W takich warunkach szantaz polityczny wciąż mają ogromne pale do popisu. Agresor może nie tylko straszyć swoją siłą, która przedstawiać będzie przesadnie, ale straszyć już możliwością wywołania konfliktu, nawet takiego konfliktu, w którym sam bezwarunkowo ulec musi.

Dzisiejsza polityka światowa sprowadza się w łwiej i najważniejszej części do zasachownia Rosji, która dąży do tego, by być jedynym mocarstwem, które urosnie na skutek wojny i która chce zrobić krok olbrzymi w kierunku narzucenia totalistycznego komunizmu całemu kontynentowi europejskiemu i azjatyckiemu.

Zamiary rosyjskie były jasne od dawna i były znane kierownikom polityki Anglii i Stanów Zjednoczonych.

Ale sześć lat wojny, ogromne straty w ludziach i mieniu, ogólne zmeczenie wojną, doprowadziły do położenia, w którym wielkie mocarstwa zachodu nie mogły sobie pozwolić na niebezpieczeństwo odrębnego pokoju niemiecko-rosyjskiego. Obawa tego odrębnego pokoju była powodem całego szeregu kapitulacji począwszy od Teheranu po Jaltę do Poczdamu.

Kiedy zrobiony będzie perspektywiczny obraz drugiej wojny światowej, okaże się napewno, że udział Rosji w uzyskaniu zwycięstwa, szczególnie w ostatnim roku wojny był mocno przesadzony. Według obliczeń niemieckich, które mogą być dokładne, straty niemieckie na wschodnim froncie wynosiły tylko jedną czwartą strat ogólnych a załamanie potęgi Niemiec dokonane zostało przede wszystkim przez lotnictwo państw zachodnich. Licząc się z tem, poważny udział rosyjski w walce możliwy był tylko dzięki olbrzymiej pomocy, która Rosja otrzymywała od Aliantów w sprzeczności wojennym, jasnym się staje, że pretensje sowieckie do prawie wyłącznych korzyści terytorialnych i politycznych niczem nie są usprawiedliwione.

Faktem jest, że Rosja pod płaszczykiem stworzenia pasa bezpieczeństwa od niemieckiej już dzisiaj agresji niemieckiej, zaatakowała Polskę, państwa Bałtyckie i Państwa Bałkańskie z wyjątkiem Grecji. Dalej wstąpiwszy w ostatnich godzinach wojny przeciw Japonczykom, Rosja dąży do podporządkowania sobie oficjalnie

Mandzurii a właściwie wyciąga reke po całe Chiny. Nie dość tego, zagraża Turcji i Persji, żąda decydującej przewagi w Dardanalach a nawet wyciąga reke po Dodekanez i Erytreje.

Przypuszczając należy, że pewna ilość tych pretensji jest stawianych tylko po to, by mieć z czego ustąpić. Ale faktem pozostaje to, że podczas gdy żaden z krajów alianckich terytorialnych korzyści nie wymaga, Rosja jedna wysunęła olbrzymie żądania i chce być jedynym państwem, które z tej wojny uzyska korzyści. Nawet przesunięcie Polski ze wschodu na zachód aż po Odrę nie może być uważane za korzyść terytorialną Polski bo znacznie większe polacie polskiej ziemi Rosja zaanektowała, i wymogła od Aliantów decydujące i wyłączne wpływy w Polsce, tak, że w tych warunkach przesunięcie granic polskich na zachód jest równoznacznym z rozszerzeniem wpływów rosyjskich i poddaniem komunizmowi jeszcze dalszych części środkowej Europy.

Dla nikogo nie jest tajemnicą, że rządy powstałe pod dyktando Kremla w Polsce, Rumunii, Bułgarii i Jugosławii są marionetkami w rękach słuchających rozkazów Kremla. Metoda sowiecka jest zupełnie jasna: we wszystkich tych państwach wprowadzi się system monopartyjny, przepio-

wadzi się fikcje wyborów i doprowadzi te podbite państwa do wypowiedzenia się za przyłączeniem do Związku Socjalistycznych Republik Sowieckich.

Wyolbrzymiając swe straty Rosja żądać będzie także olbrzymiej części odszkodowań od Niemiec, a tymczasem zapewni sobie zdobycZ przez wywozienie z Polski i innych okupowanych krajów wszystkiego co jeszcze po Niemcach tam pozostało.

Rezultatem drugiej wojny światowej to niszczenie nie tylko miast niemieckich ale i wielu miast angielskich, nie mówiąc już o zniszczeniu Warszawy i miast polskich. Rezultatem wojny jest ruina ekonomiczna całej Europy i samej Anglii; szybko postępująca demoralizacja i przewrotowe dążenia ujawniające się we Włoszech, we Francji i w Belgii. Na tle tej ruiny i oczekujących Europe lat głodu i niedzi totalitaryzm rosyjski ma łatwe pole do działania i chce z tej jedynej sposobności skorzystać, aby w dużej mierze zrealizować swój podstawowy dogmat światowej rewolucji.

Procz ludzi bezmyślnych lub sympatyków komunizmu we wszystkich krajach świata nikt nie wątpi, że takie są istotne zamairy Rosji; ale mimo to

neomonachijskie kapitulacje idą jedna za drugą i nie wiadomo kiedy przyjdzie ich kres.

Mimo, że przedstawiono Polaków jako naród nierealnych marzycieli a legalny Rząd Polski za głupio uparty, możemy być pewni, że ani Prezydent Roosevelt ani P. Churchill z lekkim sercem nie poświęcili Polski. Sądzieli oni, że Rosja będzie bardziej umiarkowana i lojalna, niż się to później okazało. Nie przypuszczali że było to, jak Monachium, tylko początkiem coraz dalej idących wymagań.

Ważnym dla nas jest, by moment ten przyszedł przed, bo pod jednym względem Zachód nie docenia Rosji: wyobraża sobie, że spora część Europy może przez lata pozostać pod reżimem sowieckim i potem powrócić do cywilizacji i pojęć zachodnich. Te pomyłki popełniają ci, którzy nie wiedzą co to jest N. K. W. D. i nie doceniają skutków wytopienia inteligencji i spłodzenia narodu. Kilka lat bolszewickich rządów w Polsce zmieni kraj nasz do niepoznanania i stulecia trzeba będzie, żeby zło odrobić. Dlatego też jedynym pragnieniem Polski jest szybkie doczekanie chwili, kiedy Mocarstwa Zachodu oprą się szantazowi.

Nie spowoduje to wojny, ale uratuje nas i kulturę zachodnią.

TAM NIE MA ŻYCIA

(Dokończenie ze str. 4 - e)

W Polsce na przestrzeni tych 6 lat ludność nie załamała się, zwłaszcza chłop i robotnik trzymają się najmocniej. W Polsce 95% ludu to nasz lud, który myśli tak jak i my.

My natomiast nie powinniśmy zapominać, że żyjemy i pracujemy w najlepszych warunkach, a ci co mają rodziny powinni dziękować Opatrzności, że są

razem, gdyż mimo pewnych niedociągnięć, jest im lepiej. Anizeli mieliby dziś gdziekolwiek indziej. W Niemczech jest bardzo źle. W brytyjskiej strefie okupacji jest o wiele lepiej, anizeli w innych strefach. Stąd staje się zrozumiałym dla nas fakt, że pokazna część Polaków z tych stref okupacyjnych wraca do Kraju.

Cała ludność polskich Ziemi Wschodnich wypowiada się

dzisiaj za Polską. Dla nas nie mogą istnieć problemy narodowościowe, dla nas istnieje problem porządnego człowieka i obywatela.

Nasz marsz skończy się wtedy, gdy Kraj zdecyduje o tym, skończy się kiedy Narod Polski powie, że jest wolny, a powrót dla nas możliwy. Tak myśli 2 Korpus i tak jak ja teraz mówię: - myśla i czują nasi żołnierze".

Redakcja i Administracja Tygodnika

"GLOS POLSKI"

Adres: Nairobi, Harding Str. Chamber
of Commerce Bldg., P. O. Box 1939.

Konto: "Polish Press Fund"

Barclays Bank Nairobi.

zawiadania P. T. Czytelników

(poza Osiedlami), ze "GLOS POLSKI"

będzie dostarczany po opłaceniu

prenumeraty. Należność za prenumeratę

wynosi miesięcznie: Shs. 2.-

kwartalnie Shs. 6.- łącznie z przesyłką

pocztową. Pieniądze należy wpłacać

na wyżej wymienione konto "Polskiego

Funduszu Prasowego."

"GLOS POLSKI" wychodzi w

niedziele każdego tygodnia.

tyczne i gospodarcze w Polsce przerażają w swej okropności wszystko co dotychczas glucho przedostawało się na łamy prasy amerykańskiej. Kongresman Gordon nie kryje w licznych rozmowach, które odbywa ze swymi kolegami z Izby i Senatu, iż właściwie "brak mu słów na określenie szczególnie okropnej sytuacji w Polsce i spustoszeń spowodowanych przez okupację niemiecką i obecnie trwającą okupację sowiecką." Sytuacja gospodarcza w Polsce—mówi Kongresman Gordon—pogarsza się, zamiast się polepszać, gdyż armia sowiecka nie tylko żyje z tego co produkuje ziemia polska, ale grabi i wywozi wszystko czego sama nie spożyła. W Polsce brak nie tylko środków żywności, ale mieszkań, opału i środków komunikacji. Ludzi przesiedlanych z jednej części Polski do drugiej przewozi się w strasznych warunkach samochodami ciężarowymi.

Kongresman Gordon twierdzi, że ludność polska nie otrzymuje wiele pomocy U. N. R. R. A.-y, gdyż wszystko co U. N. R. R. A. przywozi do Polski jest zabierane przez Rosjan i w większości sprzedawane po nieprawdopodobnie wysokich cenach na "czarnym rynku". Rozkradanie wysy-

AMERYKANIN O STOSUNKACH W POLSCE [c. d. ze str. 5-ej]

lanych przez U. N. R. R. A.-e produktów spożywczych dla Polski zaczyna się już w rumunskim porcie Konstanza, skąd nieomal całe transporty idą albo wprost do Rosji, albo na "czarny rynek" do Polski.

Zdaniem Kongresmana Gordona—opócz niedźy polskiej i grabieży wojsk sowieckich w oczy rzucają się w Polsce przede wszystkim nieszczerliwe stosunki polityczne. Staranne obserwacje poczynione przez zwiedzających Polskę kongresmanów, potwierdzają wiadomości o tem, że wszelka faktyczna władza w Polsce znajduje się jeśli nie w rekach, to pod kontrolą Sowietów.

Zolnierzy polskich z armii Zymierskiego kongresman Gordon wogóle nie widział.

Zdaniem kongresmana Gordona główną przyczyną głodu w Polsce jest ruina rolnictwa spowodowana przez tak zwana "reformę rolną." Według danych zebranych przez komisję kongresową 7.000 majątków ziemskich /bez lasów/ rozparcelowano na 2.500.000 gospodarstw wielkości od 6: do 10 akrow. Zrozpaczeni chłopcy polscy opowiadali p. Gordonowi, iż na tych gospodarstwach pracują dosłownie golemi rekoma, gdyż zabrano im cały inwentarz, konie, krowy i wszystkie maszyny rolnicze. Z tego co chłop zbierze musi 80% oddać rządowi a z pozostałych 20% nie jest w stanie utrzymać nawet własnej rodziny, nie mówiąc już o tem że nic nie pozostaje mu do sprzedania. Zwierząt gospodarskich nie ma zupełnie— "wszystkie zrabowało wojsko sowieckie"—mówi p. Gordon. Na wszystkich drogach wiodących na wschód, do Rosji, widac olbrzymie stada bydła pedzone przez zol-

nierzy sowieckich do swego kraju z Polski. Nawet z samolotu Komisja Amerykańska obserwowała te masowe pedy inwentarza należącego do chłopów polskiego, wiedziona do Rosji.

x x x

Tak wygląda tragiczna rzeczywistość w Polsce widziana oczyma bezstronnych obserwatorów amerykańskich. Publikacjom polskim na emigracji zarzucano wielokrotnie kłam i tendencyjne wyolbrzymianie sytuacji w Polsce.

Antypolska propaganda usiłuje wmówić w opinii światowa szereg fałszów dla odwrócenia uwagi od istotnego faktu: nowego podboju Polski i wydania na łup zoldactwa tego, czego nie zdołali wymordować, zniszczyć i ograbić Niemcy w ciągu 6 lat swych najkrwawszych w dziejach ludzkości rządów.

Gdy weźmiemy pod uwagę fakt, iż podobnie dzieje się na Węgrzech w Rumunii, Jugosławii, Czechosłowacji a do niedawna w Grecji, to musimy dojść do smutnej konkluzji, iż drogo zapłacono Rosji za udział w zwycięstwie nad Niemcami.

W chwili, gdy cywilizowany świat z przerażeniem zaczyna dostrzegać całą prawdę, na minionej konferencji ministrów Spraw Zagranicznych prowadziło się targi na temat uzgodnienia pojęcia o "demokracji".... Oby przebudzenie nie nastąpiło za późno.

P. PREZYDENT R. P. DO NAUCZYCIELSTWA W AFRYCE

Do urzędu Oświaty w Nairobi, na rece Delegata p. Seweryna Szczepańskiego wpłynęło z Kancelarii Cywilnej Pana Prezydenta R. P. w Londynie pismo następującej treści:

"Z polecenia Pana Prezydenta przesyłam Pracownikom Delegatury Ministerstwa Oświaty, oraz Nauczycielom Szkół Polskich w Afryce podziękowanie za słowa głębokiego patriotyzmu i oddania sprawie Wolnej i Niepodległej Polski."

WYWIAD Z DYREKTORÓW WAR RELIEF SERVICE P. JOZEFEM WNUKOWSKIM

W kwietniu b. r. minela rocznica przybycia do Afryki Wschodniej dyrektora Jozefa Wnukowskiego, przedstawiciela Amerykańskiej Organizacji "War Relief Service."

Dzis, po przeszło rocznej pracy tej tak pożytecznej placówki, widzimy jej owoce na każdym kroku, a serdeczna wdzięczność mieszkańców polskich osiedli w Afryce, jest najlepszym dowodem tego, jak dalece pomoc War Relief Service była potrzebna i wydajna. Uczucia wdzięczności każdego polskiego uchodźcy zwracają się w pierwszym rzędzie ku Rodakom zamieszkałym w Ameryce. Znamy wszyscy głębokie przywiązanie Polonii Amerykańskiej do Kraju i do wszystkiego co polskie. Obywatele amerykańscy polskiego pochodzenia dali wielokrotnie wzruszające dowody swej miłości do Macierzy, nie szczeni ofiar krwi podczas wojen, czy z prawdziwie amerykańską hojnością spiesząc z materialną pomocą Krajowi i ofiarom wojny. Rodakom, których los tej strasznej wojny rzucił w najodleglejsze zakątki świata, Polonia Amerykańska dała maksimum tego co mogła, umożliwiając przetrwanie ortesu przymusowej emigracji. Mieszkańcy osiedli polskich w Afryce doznali w najwyższym stopniu tej pomocy i opieki.

Pragnąc dać wyraz naszej wdzięczności dla War Relief Service, w pierwszym numerze "Głosu Polskiego", będącego czasopiśmie uchodźstwa polskiego w Afryce, zamieszczamy wywiad z Dyrektorem Wnukowskim, którego niezmiernie ważnej pracy uchodźstwo nasze zawdzięcza tak wiele.

Dyr. Wnukowskiego odwiedzi-

łem w biurze War Relief Service w Nairobi. Gdy wspomniałem Mu o naszej wdzięczności za tak owocne wysiłki, usmiechnął się pogodnie i oświadczył, że los uchodźców polskich jest prawdziwą troską każdego Polaka—obywatela amerykańskiego, a najgorętszym życzeniem Polonii Amerykańskiej jest przyjscie im z pomocą i chęć ulżenia ich doli.

Na pytanie czy w związku z wytworzona sytuacja w Europie, War Relief Service nie planuje zmian w swych pracach na terenie osiedli afrykańskich, Dyr. Wnukowski stwierdził, iż pozostanie tu aż do czasu repatriacji uchodźców polskich z Afryki. Aczkolwiek ograniczenia budżetowe—mówił dalej Dyr. Wnukowski, w związku z wzrastającymi potrzebami na terenie Europy, gdzie skierowany jest cały nasz wysiłek nie pozwalają na nowe planowania w Afryce, to jednak pomoc udzielana dotychczasowo pozostanie bez zmian. War Relief Service finansować będzie nadal utrzymanie Domów dla Starców w Koji i Morogoro, prowadzenie kursów: buchalteryjnych, krawieckich i trykotarskich w osiedlach: Koja Kondoa, Ifunda i Kidugala; subwencjonowanie Komend Harcerskich, utrzymanie 37 świetlic i t. d.

Dyr. Wnukowski mówiąc o ogromnych pracach reprezentowanej przez siebie instytucji wspominał, iż władze War Relief Service prowadzi w tej chwili pertraktacje z rządem polskim w Warszawie, starając się o zezwolenie na rozwinięcie swej działalności na ziemiach polskich, gdzie obecnie pomoc amerykańska jest tak bardzo potrzebna.

Na pytanie jakimi cyframi w przybliżeniu wyraża się pomoc War Relief Service dana osiedlom polskim w Afryce w ciągu tego

roku pracy, dyr. Wnukowski podał, iż gotówka wydatkowano około miliona szylingów, dostarczono zaś osiedlom w materiałach jak: pomoce szkolne, książki, sprzęt sportowy, naczynia kuchenne, niektóre artykuły żywnościowe i pierwszej potrzeby, pomoce lekarskie dla szpitali, narzędzia pracy, instrumenty muzyczne i t. p. nadesłane z Ameryki, na sumę około dwóch milionów szylingów.

Na zakończenie rozmowy Dyr. Wnukowski wspominał, że w najbliższym czasie zamierza odwiedzić osiedla polskie w Tanganicy, Rodezji i w Ugandzie. (c-ski)

Dyr. Józef Wnukowski.

Odwolanie Gen. Pattona

Duże, wrażenie wywołało odwołanie Dowódcy Trzeciej Armii Amerykańskiej, wchodzącej w skład sił okupacyjnych w Niemczech, gen. Pattona. Jak donosi prasa, gen. Patton "wslawił" się swymi pro-nazistowskimi sympatjami i wystąpieniami w Niemczech.

PRZYJAZN POLSKO - ANGIELSKA

MŁODZIEZY HARCERSKIEJ

Jednym z podstawowych założeń skautingu a zarazem harcerstwa polskiego, jest zbliżenie międzynarodowe młodzieży, jako realizacji idei braterstwa skautowego.

Komendantka Harcerstwa Polskiego w Południowej Rodezji, pani Stanisława Barska, tak nam pisze na temat osiągnięć na polu zbliżenia polsko-angielskiej młodzieży skautowej.

"Skauści angielscy zorganizowali w Salisbury Zawody pływackie, na która to uroczystość w charakterze zaproszonych gości przybyły delegacje harcerstwa polskiego z osiedli Południowej Rodezji. Delegacja składała się z 15 harcerzy i 15 harcerek. Polskich gości powitali angielscy harcerze na dworcu i po wzajemnym zapoznaniu, podzielono się przybyłymi zabierając ich na kwatery do swych domów.

Lody zostały szybko przelamane. Choć początkowo nasi chłopcy i dziewczęta obawiali się, iż nie dojdą do porozumienia ze swymi gospodarzami, to niebawem jednak okazało się, iż serdeczność skautek i skautów angielskich usunęła te wszystkie wątpliwości. Zawody pływackie i jazd harcerzy wywołał duże ożywienie wśród mieszkańców Salisbury. Na mieście widziało się grupki angielskich skautów oprowadzających naszych harcerzy i harcerek. Po pbludniu odbyły się zawody pływackie, na które przybyli przedstawiciele władz brytyjskich i zaproszone władze polskie. W zawodach wzięli udział nasi harcerze w roli amatorów. Popisy ich poza ramami przewidzianymi w zawodach wzbudziły duże zainteresowanie.

Jedną z najlepszych pływaczek w Rodezji, pani Morgenrood, biorąca udział w gronie sedziows-

kim zaofiarowała swą pomoc w nauce pływania dla naszego harcerstwa. Po zawodach polska delegacja harcerska wzięła udział w przyjęciu, które odbyło się w świetlicy harcerskiej skautów angielskich. Nasi harcerze i harcarki, jak miałam możność przekonać się o tym, wywołali u gospodarzy angielskich jak najlepsze wrażenie. Wielokrotnie słyszałam powtarzane zdanie, iż

nasze dzieciaki są "welcome". Jedną z naszych najmłodszych "zuszek" otrzymała w prezencie od przyjaciółki angielskiej kilka lalek.

Myszę, że tego rodzaju spotkania wpływają dodatnio na zbliżenia polsko-angielskie nie gorzej od referatów propagandowych, czy broszur. Osobiste zetknięcia się z angielskimi gospodarzami, zapoznanie ich z naszym krajem i zwyczajami, niewątpliwie przysporzy nam przyjaciół Polaki.

Phm. Stanisława Barska

KRONIKA HARCERSKA

Złot Międzynarodowy

W dniach od 2 do 11 lipca br. w miejscowości Ngana w Południowej Rodezji odbył się Złot Skautowy, który zgromadził młodzież nie tylko z obu Rodezyj, ale i z Południowej Afryki i Konga Belgijskiego. Na Złocie tym była również reprezentacyjna drużyna harcerzy polskich pod komendą phm. Rzedziana Romualda, Instruktora Komendy Z.H.P. n/W. Drużyna polska swą postawą, karnością i wyglądem zewnętrznym robiła świetną propagandę polską. Ze strony Anglików niejednokrotnie była stawiana za przykład.

Oznaka Złotu był czczony przez tamtejsze szczepy murzynskie zielony krokodyl, który tłoczony w mosiężnej blaszce, stał się miłą pamiątką dla wszystkich uczestników Złotu.

W czasie trwania Złotu ukazywała się stale gazeta Złotowa odbijana na powielaczu, pod tytułem "Krokodyl." Redaktorem tej gazetki złotowej był Peters Baden-Powell, syn twórcy skautingu. Złot odwiedziło szereg gości między innymi Gubernator, Południowej Rodezji wraz z urzędnikami Gubernatorstwa

Komendant Chorągwi Harcerskiej hm. dr. Korabiewicz, oraz szereg innych osobistości.

Obchody 35 lecia Związku Harcerstwa Polskiego.

W bieżącym roku przypada trzydziesta piąta rocznica powstania ruchu harcerskiego polskiego, jako adeptacji angielskiego skautingu. Duszą i motorem tego ruchu był Andrzej Malkowski, który zginął w czasie poprzedniej wojny światowej.

We wszystkich Hufcach Harcerskich na terenie Afryki w związku z tą rocznicą odbyły się uroczystości harcerskie z wielkimi ogniskami, w czasie których były ilustrowane dzieje i rozwój polskiego harcerstwa. Szczególnie charakterystyczne momenty, jak wreczanie lilijki skautowej, harcerzowi polskiem przez scouta angielskiego (symbol przekazania idei braterstwa), deklamacja młodego harcerzyka w mundurze wojskowym "O mamo otrzyj oczy" (walki młodzieży o polskosc Lwowa), krag chłopców i dziewcząt przebranych w mundury rozmaitych organizacji skautowych (międzynarodowa przyjazn młodych) pozostały na widzach i uczestnikach niezatarte wrażenia.

JEDNODNIOWKA HARCERSKA

"ECHO Z NAD OCEANU"

W Nairobi została wydrukowana na powielaczu jednodniówka harcerska pod tytułem "Echo z nad Oceanu". Jednodniówka jest dziełem harcerskiego kursu instruktorskiego, który odbył się przed niespełna dwoma miesiącami w Dar-Es-Salaam. Na kursie tym byli harcerze i harcerki ze wszystkich osiedli polskich w Tanganicy. Kierownikiem kursu był pfm. Jan Barycz, który po powrocie do Nairobi, dzięki poparciu wypróbowanego przyjaciela harcerstwa, Delegata Szczepańskiego, wydał wspomnianą jednodniówkę.

Całość odbita na 59 kartkach w efektownie ilustrowanej okładce, zawiera 18 artykułów napisanych przez młodzież uczestniczącą w kursie.

Czem był kurs dla naszej młodzieży harcerskiej najlepiej ilustruje poniżej podany wyjątek z artykułu "KacZki, spiewacZki" pod tytułem "A co byśmy jeszcze chcieli".....czulimy, że mamy wakacje. Pierwsze od lat sześciu. A co byśmy jeszcze chcieli? Niewiele! raz jeszcze na taki kurs pojechać!

Sp. Prof Stefan Mazurkiewicz

Nauka polska poniosła bolesną stratę w śmierci znakomitego uczonego polskiego, s.p. prof. Stefana Mazurkiewicza, który zmarł ostatnio w Warszawie.

Sp. Prof. Stefan Mazurkiewicz był jednym z twórców znanej w świecie szkoły matematycznej w Warszawie. Po poprzedniej wojnie, szkoła ta znana szeroko jako "Szkoła Warszawska" powstała przy Uniwersytecie Warszawskim a założycielami jej byli dwaj profesorem wszechniczy: prof. Wacław Sierpiński i

s. p. Stefan Mazurkiewicz. Prace obu Profesorów, oraz ich uczniów: W. Sachsa, Bronisława Knastra i Kazimierza Kuratowskiego stały się prawdziwym prądem odżywczym we współczesnej matematyce, dając początek nowym kierunkom badań, które później, za przykładem Warszawy, były prowadzone w całym świecie. "Fundamenta Mathematicae" wydawnictwo Szkoły Warszawskiej było powszechnie znane i stanowiło jeden z fundamentów nowej wiedzy matematycznej.

Z OSIEDLI

P. Piotr Lechocki ur. 18. IV. 1910 we Lwowie zamieszkały obecnie w Makindu, Kenya zagubił w sierpniu 1944 r. - prawdopodobnie w Koji, zaświadczenie zwolnienia go ze służby wojskowej, wystawione przez K. U. Nr. 3.

Biuro Delegata Szefa Intendatury APW zostało w dniu 1 września b. r. przeniesione z Nairobi do Kairo, skąd będzie przekazywało uposażenia dla oficerów II-giej grupy za pośrednictwem bryt. Dyrektorów Uchodźczych.

RUBRYKA WPLAT na "POLSKI FUNDUSZ PRASOWY" w Afryce

Nairobi:

S. Szczepański - Shs.	500.-
Ks. Wł. Slapa - "	500.-
K. Chodzikiewicz "	500.-
M. Staszewski "	100.-
J. Kopciowa "	50.-
J. Cilinski "	100.-
Dr. Rucinski "	100.-
A. Olszowski "	50.-
J. Sirowy "	50.-
Dr. B. Kon "	50.-
W. Pawłowska "	15.-
Bilman "	20.-
M. Butzowa "	10.-
S. Zawitajowa "	10.-
M. Fryzicka "	20.-
I. Krajowski "	100.-
S. Zaremba "	100.-
W. Serafin "	100.-
J. Barycz "	100.-
Dr. Szyryński "	100.-
Z. Wagner "	10.-
I. Zdanowicz "	30.-
M. Giezejowska "	50.-

Porady prawne:

Pani M. S. Tengru; W sprawie podania Pani do Polskich Władz Wojskowych o udzielenie mezowi urlopu z Włoch do Afryki, powinna nadejść bezpośrednio pod Pani adresem odpowiedź. Według otrzymanych informacji, udzielenie mezowi Pani urlopu jest zależne od zezwolenia Władz Wojskowych w porozumieniu z władzami brytyjskimi.

Poszukiwanie Rodzin

"ppor.-obs. Zenon Schonhaler uwolniony z niewoli jest zdrow i poszukuje swoich najbliższych. Adres: Polish Camp: Dossel Warbury Westfalia."

Mieczysława Kalinowskiego b. dyr. Zrządu Miejskiego w Łodzi i Warszawie poszukują synowie ppor. Kalinowski Zbigniew i Jerzy. Adres: Polish Officers Camp Delmenhorst B. L. A. Bat I. Komp. 1.

DRUKARNIA: "Colonial Printing Works. Nairobi."

Wydawca: "Polski Fundusz Prasowy." Redakcja i Administracja: Nairobi p. o. Box 1939

Brzezinski Jozef

Afryka w zyciu Baden Powell'a

Swiat mlodych zna swietnie nazwisko Lorda of Gillwel, generala Roberta Baden-Powell'a, oficera armii angielskiej, ktorego otaczal nimb swietnego wywiadowcy, pionera i skauta.

Lecz slawe swa zawdziecza on nie wojennym przewagom. Zrobila go slawnym praca nawskros pokojowa i to w najglebszym tego slowa znaczeniu. General jest bowiem tworca i zalozycielem miedzynarodowego panstwa chlopcow - scoutingu.

Po ukonczeniu szkol w Anglii odjezda do 13 pulku huzarow w Indiach, gdzie rozpoczyna swa kariere wojskowa. Tam to po raz pierwszy organizuje sluzbe zwiadowcza i tropicielska. Musimy sobie w tym miejscu uzmyslowic, ze owczesne wojsko i metody wojowania znacznie sie roznily od dzisiejszych.

Po dlugich i zaszczytnie spedzonych latach na trudach wojennych, zostaje opanowany idea stworzenia miedzynarodowej organizacji mlodziezowej, jako podbudowy pod swiat pokoju. Wierzy on w dobre instynkty ludzkie i w ostateczne zwyciestwo dobra nad zlym.

Wielki szmat swego zycia spedzil on wlasnie tutaj w Afryce. Caly szereg swych pomyslow scoutowych czerpie ze swych doswiadczen afrykan-skich poczynionych w czasie licznych wypraw i wojen. Nie od rzeczy wiec bedzie, gdy ogladajac nie raz na „wlasne

oczy" miejsca, ktore napewno pamietaja pelna zycia i energii sylwetke Baden-Powell'a chocby w wielkim skrocie poznamy te czesc jego zycia.

Po raz pierwszy ujrzal Baden-Powell Afryke w 1884 roku. W tym czasie stosunki miedzy Burami a Anglikami stawaly sie coraz bardziej napiete i Anglicy wyslali do Afryki swe wojska. Miedzy innymi zostal tam odkomenderowany 13 pulk huzarow, pulk Baden-Powell'a. Pulk mial przedostac sie przez pasmo gorskie, gdzie byly znane trzy przejścia. Obawiano sie jednak zasadzki i mlodemu oficerowi powierzono zadanie odszukania nowego przejścia przez gory. Dokonal on tego, przejechawszy konno okolo 600 mil w przebraniu farmera.

W roku 1887 widzimy go w Afryce po raz drugi. Bierze tam udzial w ekspedycji karnej przeciwko krolikowi murzynskiemu Diokuzulu. W czasie wyprawy dajac sie uniesc swej zylce zwiadowczej o malo nie ginie z reki dzikiego wojownika murzynskiego. Dzieki jednak swej zwiadowczej sluzbie oddaje silom ekspedycyjnym duze uslugi, zato zostaje mianowany majorem. Po zakonczeniu ekspedycji zostaje przeniesiony na Malte.

Lecz znowu w roku 1895 zostaje wyslany po raz trzeci do Afryki, tym razem na ekspedycje karna przeciwko plemieniu murzynskiemu Aszantu, na zachodnich wybrzezach Afryki. Przed wyruszeniem wyprawy organizuje oddzial wywiadowczy zlozony z tubylcow. O warunkach pracy pisze sam w swych pamietnikach:

"Staralismy sie byc uzwtieczni wszelkimi silami naszej armii, ktora posuwala sie za nami. Nie tylko sledzilismy ruchy nieprzyjaciela, ale rowniez zrobilismy co bylo w naszej mocy, by droge, ktora byla waska sciezka wsrod dzungli i bagien, uczynic zdadna do przemarszu. W ten sposob stalismy sie nie tylko wywiadowcami, ale i pionierami. Lecz kiedy po raz pierwszy zaczalismy te prace, spostrzegliem, ze wsrod tysiacu mezczyzn wiekszosc nie wiedziala, jak nalezy uzyc siekiery do scinania drzew, a z wyjatkiem jednej kompanii w sile 60 ludzi nikt nie umial wiazac wezlow, nawet najzupeniel prostych. Byli oni zupeinie bezuzyteczni przy budowie mostow, ktore byly skonstruowane wlasnie przy uzyciu bali drewnianych i lin."

Zadaniem ekspedycji bylo pochwylenie krola Aszantu, imieniem Prempeh, ktory dopuszczal sie krwawych ofiar z ludzi. Zalozenie, dzieki wywiadowcom Baden-Powell'a, o ktorym byla mowa wyzej, zostalo wykonane w ciagu 7 dni. Najwieksze zaslugi w tej kampanii polozyl sam Baden-Powell, lecz byl tak wyczerpany, ze po powrocie na wybrzeze, gdy wszedl na okret szpitalny "Coromondel", i siadl do sniadania, natychmiast przy stole zasnal i obudzil sie dopiero po 24 godzinach, juz rozebrany w lozku! Z wyprawy tej przywiozl do Anglii "Krwawa czare" ktora byla uzywana w czasie krwawego obrzedu i ktora do dzis dnia mozna ogladac w jednym z muzeow Londynu.

(c.d. nast)

